

A tengert akarták látni

A tenger mint a boldogság szimbóluma Tar Sándor novelláiban

FEUILLETON - LXI. évfolyam, 47. szám, 2017. november 24.

A tenger Tar történeteiben is újra meg újra felbukkan, s hasonló vágyak, érzelmek tapadnak hozzá, mint Csalog hősnél. A tenger élménye, a találkozás a tengerrel az életút (vagy az elképzelt, a remélt életút) csaknem olyan jelentőségteljes eseménye (lenne), mint a házasság. A tenger Tar hősei számára mintegy az élet teljességét jelenti, boldogságot és örömet, a kitörést a szűkös keretek, terek közül, s ebben nem kis szerepe van a populáris kultúrának, melyben „a tenger és a pálmafák” vizuális vagy verbális közhelye a földi paradicsom, a jó élet, a boldogság szimbólumává vált. Ezek az ikonok nem csupán közvetítik, de teremtik, termelik is a vágyat, melyet felkeltenek, slágerek, képek (falakon, ruhákon, használati tárgyakon), filmek segítségével; egész iparág közvetíti őket a fogyasztói tudatnak.

Aligha véletlen, hogy Tar novelláiban is gyakran előfordulnak a nyolcvanas évek tipikus otthon-enteriőrjei: a teljes falat beborító tengeres-pálmafás posztterek.